

Veiligheidshuis Noord-Limburg in beweging

MEERJARENKOERS VEILIGHEIDSHUIS NOORD-LIMBURG 2014 - 2017

Met dank aan de projectgroep VHH NL in Beweging

Leon van der Elsen
Manager Veiligheidshuis Noord Limburg

drs. Lianda van der Knaap MMC
Projectleider VHH NL in Beweging
Organamic

28 februari 2013

Inhoudsopgave:

1. In beweging in lokale, regionale en landelijke context	2		
Inleiding en context			
Afgestemd doorontwikkelen			
2. Actuele situatie Veiligheidshuis Noord-Limburg	3		
Bestaansrecht			
Huidige situatie			
Unieke plek voor verbinden straf en zorg			
Instabiele basis			
Centralisaties en Decentralisaties			
Regie op het Veiligheidshuis per 2013 naar gemeenten			
3. Herijking Veiligheidshuis 2014 – 2017	5		
Nieuwe landelijke kaderstelling VHH			
Complexe multiproblematiek			
Netwerkorganisatie			
Aangescherpte doelgroep			
Verbinden van straf en zorg interventies			
Individu in context van gezin, groep en buurt			
4. Het Veiligheidshuis in de kern(taken)	8		
Hoogste escalatieniveau in verbinden staf en zorg			
Procesregie			
Informatieknoppunt			
5. Het verschil met huidig Veiligheidshuis NL	9		
Vooral informatieknoppunt en veel Huiselijk Geweld			
Personele inzet op registratie en triage			
Onvoldoende afstemming en samenhang met andere triageplekken			
Onvoldoende ruimte voor complexere casussen			
Geen ruimte voor andere veiligheids- en leefbaarheidszaken			
6. Stapstenen om voort te bouwen in het Veiligheidshuis NL	10		
Integrale benadering en systemische kijk			
Sterke basis door succesvolle aanpak HG			
Gewenste eigenschappen procesregisseur			
Medewerkers onderschrijven de richting én willen zekerheid			
7. Inzoomen op procesregie op samenwerking	11		
Componeren en dirigeren			
Een harmonieus geluid met elke partner eigen verantwoordelijkheid			
Goede procesregie bespaart gemeenten kosten			
8. Inzoomen op informatieknoppunt	12		
Voor en door partners			
Voorbeeld en denkrichting voor huiselijk geweld			
Informatieanalyse input voor regie gemeenten			
9. Kan een Veiligheidshuis zonder informatieknoppunt?	13		
Dat kan. Maar lijkt vooralsnog niet verstandig			
Gevaar voor versnippering en inefficiëntie			
Verlies van over- en inzicht ten behoeve van regie gemeenten			
10. Uitgangspunten voor succesvol samenwerken	14		
Lokaal wat kan, regionaal wat moet			
Gemeente de regie, met kop en staart			
Vertrouwen is de basis			
11. Bestuurlijke sturing	15		
Sturing en beheer			
Beleid- en strategieteam			
12. Het transitieproces	16		
Transitieplan 2013 – 2014			
Vooruitblik 2015 – 2017			
Personeel			
Huisvesting			
13. Doorontwikkelen met Limburgse Veiligheidshuizen	19		
Vergaande integratie met Midden Limburg			
Eenheid en samenwerking op provinciaal niveau			
<i>Gesprekspartners bij opstellen van de meerjarenkoers</i>			<i>20</i>
<i>Gebruikte documenten en achtergrondinformatie</i>			

1. In beweging in lokale, regionale en landelijke context

Inleiding en context

Deze meerjarenkoers is opgesteld in opdracht van het Driehoeksoverleg Venlo – Venray en de Stuurgroep Veiligheidshuis Noord Limburg. Bij de ontwikkeling van deze koers is met alle partners van het Veiligheidshuis gesproken om te komen tot een zo gedragen mogelijke visie voor de toekomst van het Veiligheidshuis. Naast deze meerjarenkoers is een meerjarenbegroting opgesteld en en transitieplan om de koers te realiseren. Naast partners zijn er ook verkennende gesprekken geweest met relevante andere organisaties, samenwerkingsverbanden en projecten die van invloed zijn op het Veiligheidshuis en andersom, zoals CJG's, de Veiligheidsregio en ZSM Maastricht. Er zijn contacten geweest om meer te weten van lokale zorgnetwerken en er is oriënterend onderzocht wat de samenwerkingsmogelijkheden zijn met VHH Midden-Limburg. Ook landelijke contacten zijn benut en er is regelmatig afstemming geweest met de mensen van het ministerie van Veiligheid en Justitie die betrokken zijn bij de ontwikkeling van het nieuwe landelijk kader voor de Veiligheidshuizen. Verder is gebruik gemaakt van eerder vastgesteld beleid t.a.v. het Veiligheidshuis op lokaal en provinciaal niveau. Naast het ontwikkelen van een nieuwe koers is ook toegewerkt naar een structurele financiering van het Veiligheidshuis, waardoor een stabiele opbouw van de netwerkorganisatie mogelijk is.

Afgestemd doorontwikkelen

De voorliggende meerjarenkoers voor het Veiligheidshuis geeft een heldere visie op de opgave, doelen en taken van het Veiligheidshuis. Het onderzoek heeft geleid tot een duidelijke accent- en taakverschuiving in vergelijking met de huidige situatie. Wat gelijk blijft is dat het Veiligheidshuis een georganiseerde vorm van netwerksamenwerking is waar straf en zorg wordt verbonden. Partners werken samen in dit netwerk ten behoeve van de leefbaarheid en de veiligheid in onze lokale samenleving.

Het Veiligheidshuis wordt in de nieuwe koers gepositioneerd als opschalingsmodel en als hoogste escalatieniveau waar partners geregisseerd samenwerken bij problemen van leefbaarheid en veiligheid. Juist omdat het een netwerksamenwerking is van de partners die allen te maken hebben met veranderingen (zoals bezuinigingen, decentralisatie, centralisaties en nieuwe horizontale samenwerkingsvormen), heeft verandering in taken en werkwijzen direct gevolgen op andere plekken in het werkveld. Er kan alleen goed toekomstbestendig worden doorontwikkeld, als we in het Veiligheidshuis afgestemd ontwikkelen met lokale zorgnetwerken bij gemeenten. Maar ook met reguliere (boven)regionale ketens als het Steunpunt Huiselijk Geweld, ZSM en de CJG's. Dit document neemt u mee in de huidige situatie, de visie voor de toekomst en een plan hoe we daar samen gaan komen.

Koers vinden in een werkveld in beweging

Parallel aan dit onderzoek liep de ontwikkeling van een nieuw landelijk kader voor de toekomst van de Veiligheidshuizen. Dit kader, ontwikkeld door de landelijke koepels van de vaste partners in de Veiligheidshuizen, is in januari 2013 vastgesteld. De uitkomsten van het landelijk kader zijn nuttig gebruikt in de visievorming over de toekomst van het Veiligheidshuis Noord Limburg. Tevens heeft er op provinciaal niveau regelmatig een terugkoppeling en uitwisseling plaatsvonden over de beeldvorming in dit onderzoek met de managers van de Veiligheidshuizen in Limburg. In opdracht van de provincie en het provinciaal kernteam wordt parallel aan dit onderzoek toegewerkt naar eenduidigheid en bereiken van efficiencyvoordelen op provinciaal niveau.

2. Actuele situatie Veiligheidshuis Noord Limburg

Bestaansrecht

Hoewel het uiteindelijke streven is dat het Veiligheidshuis ooit nog eens overbodig wordt, zijn partners op lokaal en landelijk niveau het eens over de noodzaak van het voortbestaan. Als samenleving hebben we te maken met personen en groepen met complexe problemen en met crimineel en overlastgevend gedrag. Dit maakt het voor betrokkenen onveilig. De oplossingen zijn niet altijd voorhanden en vragen doortastend en intelligent verbinden van diverse interventies uit de justitiële- en de zorgketen.

Huidige situatie

Kenmerkend voor het huidige Veiligheidshuis is de naar verhouding grote hoeveelheid casussen Huiselijk Geweld. Elke melding wordt verwerkt in GCOS, een casus volg-systeem. Er wordt zorgvuldig onderzocht wat er al bekend is over deze kwestie bij de partners. Indien er meerdere personen betrokken zijn, worden ook zij ingevoerd in het systeem. Na informatieverzameling en eerste screening wordt zo'n 40% direct doorgezet naar een partner (mono-problematiek) en de andere 60% wordt geagendeerd voor een casusoverleg waaraan justitiële en zorgprofessionals deelnemen. In 2012 ging het om 1705 casussen die integraal zijn bekeken en waarvoor in totaal 10.230 verschillende interventies zijn ingezet. Van deze behandelde casussen bleken er 290 dusdanig complex dat voor hen een persoons- of systeemgebonden aanpak is opgesteld. Deze 290 casussen zijn door het Veiligheidshuis gemonitord gedurende de uitvoering van het plan zodat kwaliteit en voortgang bewaakt bleef.

Unieke samenwerking in straf en zorg

De laatste jaren zijn steeds meer samenwerkingsverbanden ontstaan. Denk aan de Centra voor Jeugd en Gezin (CJG) en de Zo Snel/Slim/Samenlevingsgericht Mogelijk tafels (ZSM). Ook de Lokale Zorg Netwerken (LZN) kunnen steeds meer oppakken op lokaal niveau. Toch blijft het Veiligheidshuis een unieke plek waar professionals van dwang, drang, zorg en bestuur samenkomen rond problematische casussen. De vaste medewerkers zijn bijzonder betrokken en gemotiveerd om de meest lastige kwesties met elkaar op te lossen. In provinciaal verband zijn de laatste jaren diverse onderzoeken geweest naar de aanpak en de effecten van het werk voor de samenleving. Daarmee zijn methoden steeds verder geprofessionaliseerd en dienen vaak elders in het land als voorbeeld.

Toch is er ongewenste overlap ontstaan. Zo is er een aantal jaren geleden voor gekozen om alle informatie en triagetaken voor Huiselijk Geweld niet alleen in, maar ook door het VHH NL te laten verzorgen. Dit zijn echter zoveel casussen dat aan regie op zwaardere problemen onvoldoende

Aangemelde cases per gemeente 2012

Gemeente	Huiselijk geweld	Jeugd	Veelpl. Jeugd	Veelpl. 18+	Nazorg
Beesel	109	17	1	2	11
Bergen	33	9	1	0	7
Gennep	85	27	0	1	17
Horst a/d Maas	161	50	1	2	20
Mook en Middelaar	22	9	0	0	7
Peel en Maas	142	90	1	2	24
Venlo	926	381	25	84	213
Venray	270	61	0	12	54
Anderen	243		4	35	
Totaal	1991	644	33	138	353

wordt toegekomen. Tegelijkertijd worden het Steunpunt Huiselijk Geweld en Politie door deze gekozen taakverdeling minder verantwoordelijk gemaakt.

Casusoverleggen met duidelijk accent op 'zorg' of 'justitieel' verschuiven deels naar lokale zorgnetwerken en het CJG. Op dit moment wordt de overgang voorbereid van het Justitieel Casusoverleg Jeugd van het Veiligheidshuis naar ZSM. Deze bewegingen zijn niet exclusief of exemplarisch voor Noord Limburg. Er is sprake van een landelijke trend, waar in de landelijke kaderstelling eveneens melding van wordt gemaakt.

Instabiele basis

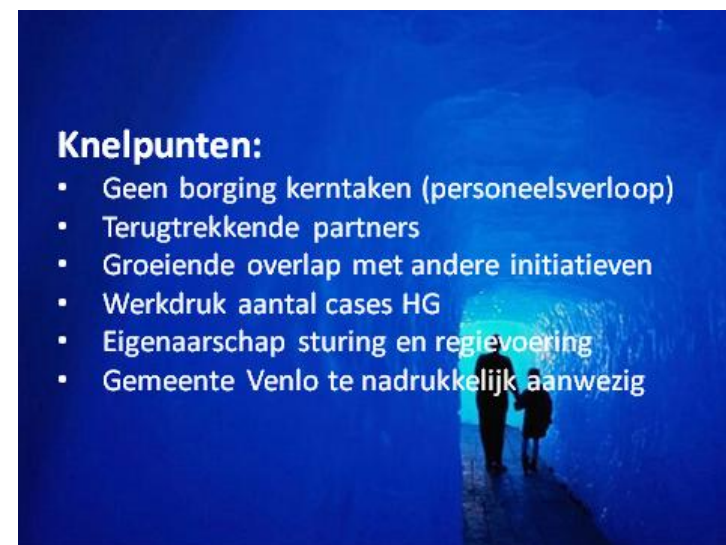
Het Veiligheidshuis Noord Limburg heeft structureel last van instabiliteit. In verband met doorlopende bezuinigingen heeft het VHH personeel al jarenlang tijdelijke contracten. Goed functionerende medewerkers werden na einde contractperiode vervangen door nieuwe onervaren krachten. Van oorsprong is dit Veiligheidshuis een initiatief van de gemeente Venlo. Andere gemeenten zijn later aangesloten. Door de historie gegroeid zijn het pand, de ICT, het VHH-personeel en de kaders voor het personeelsbeleid van de gemeente Venlo. Het interne beleid van de gemeente is ook van toepassing op het Veiligheidshuis, wat niet of nauwelijks bespreekbaar was voor andere gemeenten. Als reactie op die situatie ontstond bij andere gemeenten de wens voor een cafetariamodel. Zij konden zich moeilijk 'eigenaar' voelen van het samenwerkingsverband. Tijdens de ambitiegesprekken is gebleken dat de gemeente Venlo dit zelf ook een ongelukkige en ongewenste situatie vindt en absoluut bereid is om dingen anders in te regelen ten gunste van de samenwerking.

Decentralisatie en centralisatie

Een andere knellende kwestie is dat door de decentralisaties (ook van de regie op de Veiligheidshuizen) bij gemeenten gelijk opgaan met centralisaties bij de justitiële partners en een deel van de zorgpartners. Beide bewegingen gaan gepaard met bezuinigingen. Met minder personele mogelijkheden wordt gewerkt vanuit regionale en provinciale eenheden. Dat maakt het soms lastig om de Veiligheidshuizen te bemensen. Daarbij speelt mee dat andere samenwerkingsvormen eveneens vragen om menskracht vanuit de partners. Voor de complexere casussen hebben de partners elkaar in het Veiligheidshuis wél nodig om tot een adequate aanpak te komen.

Regie op de Veiligheidshuizen per 2013 naar gemeenten

Per 1 januari jongleden is in de rij van decentralisaties, ook de netwerksamenwerking in- en de taken van het Veiligheidshuis onder de gemeentelijke regie gekomen, inclusief de overheveling van de V&J middelen, wat voor dit Veiligheidshuis neerkomt op € 117.000 op jaarbasis.

3. Herijking Veiligheidshuis 2014 - 2017

Nieuwe landelijke kaderstelling Veiligheidshuizen

Nogmaals, een deel van de hiervoor genoemde knelpunten ligt niet specifiek bij ons Veiligheidshuis, maar speelt overal in het land. Daarom is in 2012 een nieuw landelijk kader ontwikkeld met het veld en de landelijke koepelorganisaties voor de Veiligheidshuizen. Het landelijk kader is een handreiking en geen verplicht kader. Het landelijk kader stelt dat Veiligheidshuizen zich focussen op de complexe multiproblematiek. Dit geeft ook ruimte aan lokale bestuurders om te bepalen welke knellende veiligheids- en leefbaarheidsproblemen dienen te worden aangepakt. Cases die aangepakt kunnen worden in een regulier of lokaal samenwerkingsverband, horen niet meer thuis in het Veiligheidshuis. Daarmee worden de oorspronkelijke doelgroepen: jeugd, veelplegers, huiselijk geweld en nazorg ex-gedetineerden niet meer sec gehanteerd voor het Veiligheidshuis.

Aangescherpte rol en taak

De ambitiegesprekken met de partners, verkennende gesprekken met betrokken organisaties in de omgeving en kijkend naar het landelijk kader komen we tot een aangescherpte rol en taak voor ons Veiligheidshuis:

- Het Veiligheidshuis Noord-Limburg regisseert bij complexe problemen (Ongrijpbare, Ondoorgrondelijk en Ontwrichtend) de samenwerking tussen de justitiële en de zorgketen(s).
- We werken integraal door het betrekken van relevante partners en te interveniëren op alle leefgebieden, zo diep in de persoon, het gezin of het gebied als nodig voor een duurzame oplossing.
- In onze aanpak behouden partners hun verantwoordelijkheid. Wij verbinden de dwang-, straf- en zorginterventies zodanig met elkaar, dat ze elkaar versterken en onveilige situaties en patronen duurzaam worden doorbroken.
- Wij kiezen voor duurzame oplossingen. Acute noodsituaties vereisen een adequate korte termijn interventie gevolgd door interventies gericht op structurele oplossingen en voorkomen van verergering of 'besmetting'. Bijvoorbeeld door meenemen van broertjes en zusjes in een aanpak.
- Daarmee blijft het Veiligheidshuis de regie voeren tot de situatie overzichtelijk en onder controle is en door een reguliere of lokale keten kan worden gecontinueerd en uiteindelijk afgerond.

Netwerkorganisatie

Het Veiligheidshuis is samenwerken in een netwerkorganisatie voor en door partners uit de gemeenten, straf- en zorg-ketens. Unaniem zijn partners het eens dat dit ook de gewenste organisatievorm is in de toekomst. Gemeenten hebben de regie wat tevens hun minimale rol is in het samenwerkingsverband. Zij kunnen ook vanuit andere rollen deelnemen aan casusoverleggen. Het ministerie van Veiligheid en Justitie heeft toegezegd dat de justitiële partners onderdeel blijven van

de Veiligheidshuizen met een inbreng in de vorm van bemensing. Zorgpartners treden toe op basis van het samenwerkingsconvenant en/of vanuit contractafspraken met gemeenten. Deelname wordt vastgelegd in een convenant, waardoor de samenwerking rust op gedegen afspraken en niet op vrijblijvendheid of toevallige beschikbaarheid van mensen en middelen.

Aangescherpte doelgroep

Een casus voldoet aan de definitie voor complexe multiproblematiek wanneer het aan de onderstaande criteria voldoet. Deze criteria zijn conform het Landelijk Kader. Deze zijn door ons kernachtig teruggebracht tot de drie 'O's: Ondoorgankelijk, Ongrijpbaar en Ontwrichtend ('O³Multi Problematiek' ofwel "O³MP").

(Ondoorgankelijk)

Er is sprake van meerdere problemen (multiprobleem) die op meer dan één leefgebied* spelen en (naar verwachting) leiden tot crimineel en/of overlastgevend gedrag of verder afglijden;

en:

(Ongrijpbaar)

Samenwerking tussen meerdere ketens (minimaal dwang en drang) is nodig om tot een effectieve aanpak te komen; het is in de reguliere samenwerking tussen partners binnen één keten niet mogelijk om deze problematiek effectief aan te pakken;

en:

(Ontwrichtend)

De problematiek wordt beïnvloed door en heeft impact op het (gezins)systeem en/of de directe sociale leefomgeving (of wordt verwacht dat te gaan hebben);

of:

Er is sprake van ernstige lokale of gebiedsgebonden veiligheidsproblematiek, die vraagt om een ketenoverstijgende aanpak.

Reguliere casuïstiek hoort niet thuis in het Veiligheidshuis. Hieronder verstaan we casuïstiek die binnen één keten, of binnen bestaande reguliere samenwerkingsverbanden, effectief kan worden aangepakt en casuïstiek waarvoor al een bewezen effectieve (standaard) aanpak bekend is.

**Hierbij worden leefgebieden met criminogene factoren aangehouden.*

Verbinden van straf en zorg interventies

De samenwerkende partners bieden gezamenlijk een groot aantal combinatiemogelijkheden om straf en zorg op een constructieve manier met elkaar te verbinden. Een zorgpakket ingebed in een dwang of drang kader kan personen helpen die anders zorg zouden weigeren of mijden.

Voor anderen kan gelden dat straf, zonder een passend zorgkader waarin de benodigde opvang is geregeld of betrokkenen wordt geleerd beter voor zichzelf en anderen te zorgen, patronen nooit echt worden doorbroken en zij blijven recidiveren.

Individu in context van gezin, groep en buurt

In het Veiligheidshuis wordt de persoon altijd gezien en benaderd als individu en als persoon in de context van het gezin of de kring waarin de persoon zich begeeft. Beiden beïnvloeden elkaar en om tot echte verandering te komen is het vaak nodig om behalve de persoon zelf, ook anderen uit de sociale omgeving te betrekken in de aanpak. Dit doen we niet alleen op gedragsniveau. We kijken ook naar beleving, cultuur en patronen in familiegeneraties.

4. Het Veiligheidshuis in de kern(taken)

Hoogste escalatieniveau in verbinding straf en zorg

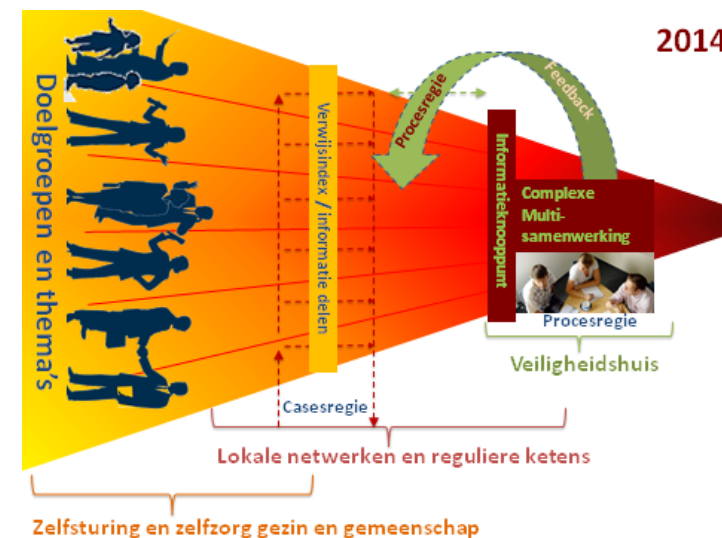
De samenwerking vanuit het Veiligheidshuis wordt dus ingezet wanneer de problematiek in andere verbanden onvoldoende kan worden opgelost en problemen geeft. En waarbij een combinatie tussen straf- en zorginterventies mogelijk én effectief is. In het grote merendeel van de gevallen zijn dit al langer spelende kwesties. In een veel eerder stadium zijn cliënten zelf al aan de slag geweest en zijn er oplossingen bedacht met organisaties. In de 1 op 1 relatie met de betrokkene werd zorg of ondersteuning geboden. Denk hierbij aan het consultatiebureau, het lokaal maatschappelijk werk of de wijkagent. Wanneer problemen niet ophouden en in omvang een aard toenemen, zullen er tegelijkertijd meerdere hulpverleners vanuit verschillende organisaties aan het werk zijn bij eenzelfde persoon, gezin of groep. De behoefte om deze hulpverlening gecoördineerd in te zetten krijgt vorm en inhoud in de Lokale Netwerken of Zorg Advies Teams. Ook kan de hulp worden afgestemd in netwerken die er zijn rond bepaalde doelgroepen zoals het Centrum voor Jeugd en Gezin. Of buurtoverlast wordt opgelost samen met een Buurt Veiligheidsteam. Doelgroepen waarvoor meer specialistische kennis of aanpakken nodig zijn worden vaak in reguliere ketens opgepakt. Denk aan de adres- en thuislozen door het Centraal Meld- en Actiepunt of personen die strafbare feiten plegen en gecoördineerd een strafmaatregel krijgen via de ZSM-tafel onder regie van het Openbaar Ministerie. Alle situaties die via deze vormen van delen, afstemmen en samenwerking kunnen worden aangepakt komen niet in het Veiligheidshuis.

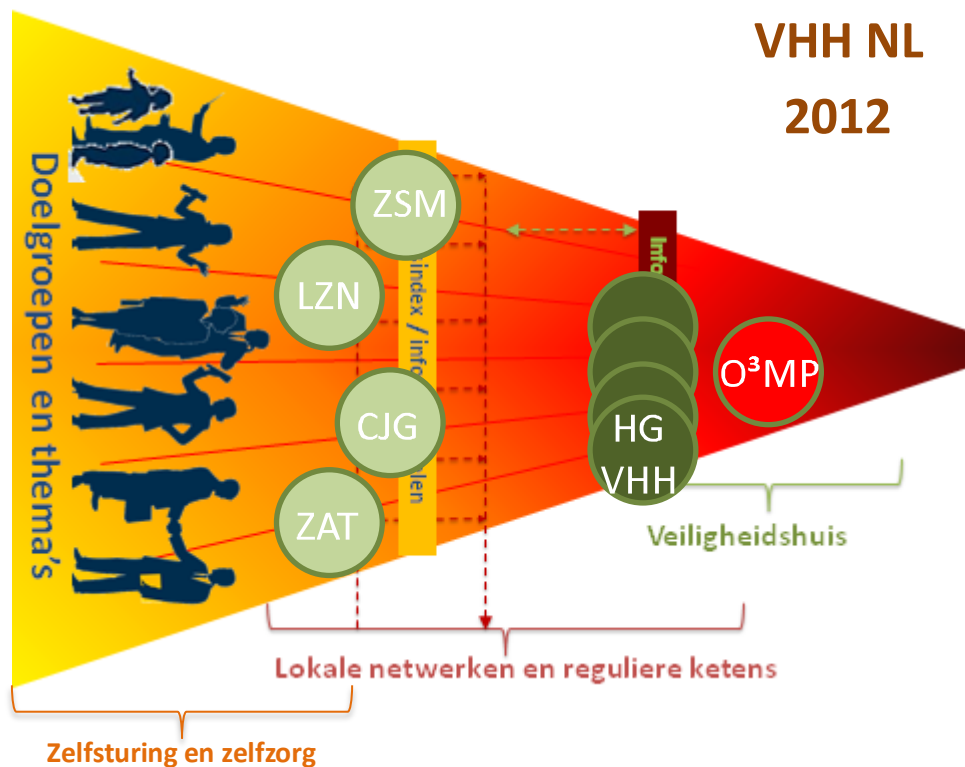
De samenwerking in het Veiligheidshuis is de plek om op te kunnen schalen. Het Veiligheidshuis heeft daartoe twee kerntaken:

Procesregie: Voor de problemen die de mogelijkheden van de reguliere ketens overstijgen en die ondoorgrondelijk, ongrijpbaar en ontwrichtend zijn, wordt vanuit het Veiligheidshuis een neutrale procesregisseur op de kwestie geplaatst. Deze regisseert de samenwerking tussen de ketenpartners voor de O³MP

Informatieknooppunt: Het Veiligheidshuis is een netwerkplek waar samen met kernpartners casussen integraal kunnen worden beoordeeld en een integrale aanpak wordt afgesproken en vastgelegd. Doordat informatie wordt geregistreerd, is hier ook de plek om casusoverstijgend inzichten te genereren over b.v. risicogezinnen, straten, wijken, aanpakken, en resultaten. Deze informatie is vooral relevant voor de bestuurlijke prioritering en -regievoering ten aanzien van de veiligheid en leefbaarheid.

Daarnaast geldt dat beide kerntaken leiden tot in- en overzicht wat middels **feedback** teruggegeven wordt aan de partners en de lokale en reguliere ketens.

5. Het verschil met huidig Veiligheidshuis NL

Vooraf informatieknoppunt en veel huiselijk geweld

Kijkend naar het huidige functioneren van het Veiligheidshuis Noord Limburg, dan valt te ontdekken dat het Veiligheidshuis vooral een informatieknoppunt is. Daarbij worden vier doelgroepen onderscheiden:

Doelgroep:	Casussen in 2012:
Huiselijk geweld	1991
Jeugdigen	677
Veelplegers	138
Nazorg	353

Personele inzet VHH op administratie en triage

Vanaf de start van het netwerk in 2007 is de keuze gemaakt om een procesmanager van het Veiligheidshuis de voorzitterschap van de triage te laten verzorgen. De administratieve ondersteuning van het Veiligheidshuis verzorgt de invoering, registratie en kennisverrijking rond ingebrachte casussen. Dit zijn krachten bekostigd door de samenwerkende gemeenten.

Er is niet de keuze gemaakt om de kernpartners in principe zelf de samenwerking en de afstemming te laten sturen rond hun 'eigen' doelgroep. Bijvoorbeeld het Steunpunt Huiselijk geweld, die het casusoverleg Huiselijk geweld voert en voorzitterschap verzorgt.

Onvoldoende afstemming en samenhang andere triageplekken

In lokale (zorg) netwerken, het Centrum voor Jeugd en gezin, en sinds kort ook de ZSM-tafel vindt ook triage plaats. De afstemming tussen deze ketens en het Veiligheidshuis is nu nog minimaal en kan beter georganiseerd worden.

Onvoldoende tijd voor complexere casussen

Met 2.4 formatieplaats voor procesmanagement wordt deze capaciteit ingezet in het voorzitterschap en uitzetten van acties. Dat neemt alle tijd in beslag. Er is onvoldoende tijd voor de complexere multiproblematiek waar intensiever met partners moet worden gezocht naar een passende oplossing voor de problemen. Zo is nu ook vaak onvoldoende gelegenheid om in die situaties een goed plan op te stellen de realisatie daarvan aan te sturen en te monitoren.

Geen ruimte voor andere veiligheids- en leefbaarheidszaken

Kwesties als b.v. jongerenproblematiek, drugsoverlast of de TOPX aanpak komen in dit Veiligheidshuis niet aan de orde. Er is geen ruimte voor. Partners moesten teleurgesteld worden en kregen het beeld dat een Veiligheidshuis daarvoor niet benut kan worden. Daardoor blijven kwesties buiten beeld of worden lokaal zelf oplossingen gezocht zonder dat daarbij alle benodigde partners worden betrokken. In een aantal andere veiligheidshuizen, ook enkele in Limburg, worden dit soort zaken wel aangepakt.

6. Stapstenen om op voort te bouwen in het Veiligheidshuis

Integrale benadering en systemische kijk

In het veiligheidshuis is de integrale benadering en de systemische kijk op de meldingen gemeengoed. Integraal kijken hebben de procesmanagers in de vingers. Het is hun professie, maar ook hun natuur, dat ze kunnen en willen kijken naar het verhaal achter het verhaal. Deze grondhouding is van cruciaal belang om snel te kunnen bewegen naar de nieuwe koers van het Veiligheidshuis, waarbij de procesmanagers doorontwikkelen naar procesregisseurs voor de O³MP. De professionals die werken in het Veiligheidshuis geven aan dat de integrale samenwerking in het merendeel van de gevallen naar tevredenheid verloopt, de verhoudingen goed zijn en er vertrouwen is in elkaars kunnen.

Sterke basis door succesvolle aanpak HG

Medewerkers spreken hun zorg uit dat door de nieuwe koers de succesvolle aanpak Huiselijk Geweld wordt aangetast. Er is nu een goede procedure met het snel en vroegtijdig delen van informatie rond een melding van huiselijk geweld. Op basis van evaluaties wordt deze aanpak nog steeds bijgesteld en verbeterd. Dat is goed en dat is het kind dat we niet met het badwater weggooien. Het verschil is dat deze aanpak straks aangestuurd wordt door een partner en dat Huiselijk Geweld zaken die voldoen aan de O³MP criteria worden opgepakt door de procesregisseur van het Veiligheidshuis. Door de huidige betrokkenheid van procesmanagers bij huiselijk geweld zijn die straks, in hun regie op de samenwerking, heel goed op de hoogte van de materie en het veld.

Gewenste eigenschappen procesregisseur

Voor het vak van procesregisseur is een aantal eigenschappen onontbeerlijk. De belangrijkste is dual kan denken en handelen in de context van een te behalen resultaat. Door deze bril kijkend naar de zittende procesmanagers, dan worden deze eigenschappen nu ook ingezet voor de triage en bij de opstelling van de integrale aanpakken samen met partners. Dit zal verder verlegd moeten worden naar de regie op de samenwerking bij zowel de analyse als de planvorming, maar zeker ook op de uitvoering en de monitoring van de samenwerking.

Medewerkers onderschrijven de richting én willen zekerheid

De nieuwe koers is op gezette tijden besproken met de medewerkers. Er wordt meegedacht en meningen gegeven over de zin en onzin van de herijking van de taken. Uit deze gesprekken blijkt dat medewerkers zich zorgen maken over dichtslibbing door de grote hoeveelheid casussen en dat er te weinig tijd en gelegenheid is om goed en grondig te kijken naar de zwaardere casussen. De nieuwe richting wordt ondersteund door de medewerkers. Gelijktijdig is er grote behoefte om de nieuwe koers vanuit een stabiele basis (personele zekerheid) te kunnen realiseren en de effecten die nu bereikt worden te borgen.

Eigenschappen procesregisseur

Externe én interne gerichtheid

Inleving in het individu én het algemeen belang

Kijken naar delen én zien van samenhangend geheel

Analytisch vermogen én empathie

Lef én terughoudendheid

Leiding geven én anderen laten schitteren

Onderzoeken én sturen

Authenticiteit én aanpassend vermogen

Eigen kracht én gebruik maken van doorzettingsmacht

7. Inzoomen op procesregie op samenwerking

“Componeren en dirigeren”

Procesregie is een vak apart. Het gaat om het regisseren van het samenwerkingsproces tussen partners. Daarbij gaat de procesregisseur met een team relevante partners naast kennisdeling ook onderzoeken wat nu de essentie is van de ongewenste situatie bij de O³MP kwestie. Soms moet de aanpak geheel opnieuw ‘gecomponeerd’ worden om tot een sluitende oplossing te komen die tot de doorbraak moet leiden. Daarbij zal er altijd sprake zijn van meerdere aanpakken tegelijkertijd voor de verschillende betrokkenen die deel uit maken van de problematiek.

Voorbeeld van een complexe multiprobleem / O³MP casus

Een aan cocaïne verslaafde vader, die verdacht wordt van autodiefstal waar hij eerder ook al eens voor heeft gezeten, maakt steeds ruzie met de burens. Zijn zoon van 15 ontglipt hem volkomen en de zoon spijbelt zoveel dat ze hem op school vooral op papier kennen. De leerplichtambtenaar is goed bekend met het gezin, maar vader en zoon lijken niet gevoelig voor de ingezette maatregelen. Er is ook een dochter van 17 die een jaar geleden een aantal maanden in handen is geweest van een loverboy. Het blijkt dat ze dit jaar al twee keer is opgepakt wegens winkeldiefstal in een drogisterij. Jeugdzorg is betrokken bij het gezin en richt zich vooral op de dochter. Ze heeft vaak ruzie met vader en haar twee broers.

De moeder, die in een dorp 12 kilometer verderop woont, heeft psychische problemen en dreigt wegens schuldproblemen uit haar huurhuis gezet te worden. Behalve dat dit voor haarzelf een probleem is kan zij in dat geval niet meer de plek bieden waar de dochter af en toe tot rust komt. De vriendjes van de broer zijn ‘partners’ in spijbelen en maken de parkeerplaats van de lokale supermarkt onveilig. De buurt klaagt over de situatie bij het buurtpreventieteam. De benjamin uit het gezin is net 11 geworden en wordt gepest op school. Af en toe mag hij mee met de vriendjes van zijn grotere broer. De vader moet binnenkort voorkomen.

Een harmonieus geluid met elke partner verantwoordelijk voor eigen instrumenten

In bovenstaande casus heeft elk gezinslid een andere aanpak nodig. Die verschillende aanpakken dienen in onderlinge samenhang te worden ingezet, gecontinueerd en gemonitord. Daarbij kan het zeker zijn dat bestaande regels en afspraken die gelden in organisaties op een andere manier moet worden toegepast om tot een oplossing te komen, danwel om verdere escalatie te voorkomen. De procesregisseur heeft daarvoor de doorzettingsmacht en kan met de partners die interventies inzetten die nodig zijn. Deze doorzettingsmacht is vastgelegd in het samenwerkingsconvenant met de partners. De procesregisseur werkt ketenoverstijgend en ziet erop toe dat mensen en middelen adequaat worden ingezet bij complexe kwesties. Elke partner blijft verantwoordelijk voor de eigen instrumenten. Daarbij wordt het casemanagement (wat vaak al belegd is bij een organisatie) niet overgenomen maar ingebed in een bredere context van dwang, drang, zorg en voorzieningen. De casemanager blijft in principe de vaste contactpersoon voor de betrokkenen.

Goede procesregie bespaart gemeente kosten

De procesregie is een belangrijk regie-instrument van en voor de gemeente. Situaties die niet naar tevredenheid worden opgelost, kosten de gemeenten veel geld. Dat kan oplopen tot tonnen per gezin. Burgers die structureel leven op het snijvlak van straf en zorg, zorgen voor overlast en onrust voor zichzelf en anderen.

Ze maken gebruik van (jeugd)zorg, maatschappelijk werk, uitkeringen, participatietrajecten, WMO- en woonvoorzieningen, etc. Daarnaast zitten ook vaak kosten in de inrichting en het herstel van voorzieningen in de openbare buitenruimten als het groen, buitenmeubilair en bushokjes.

8. Inzoomen op het informatieknooppunt

Voor en door partners

We blijven herhalen dat het Veiligheidshuis als eerste een netwerk is voor en door de samenwerkende partners. Daartoe biedt het Veiligheidshuis een fysieke plek om elkaar te informeren, af te stemmen, acties te bepalen en een gezamenlijke aanpak uit te voeren.

Het Veiligheidshuis is daarmee de 'vindplaats' van de collega's van andere disciplines.

Partners die verantwoordelijk zijn voor een keten kunnen, voor doelgroepen waarbij zorg en dwang en drang samen nodig zijn, een structureel casusoverleg verzorgen in de fysieke omgeving van het Veiligheidshuis. Partners dragen zelf de zorg voor registratie in het casussysteem, het voorzitterschap en het uitzetten van de afgesproken acties.

Voor welke doelgroep dit wenselijk is en welke organisatie het meest geëigend is om zorg te dragen voor het voorzitterschap en registratie van gegevens, is nog een punt van nader onderzoek. Onderstaande mogelijke partners en doelgroepen zijn bedoeld om een beeld te vormen.

Openbaar ministerie:	Justitiabelen jeugd Veelplegers, jeugd en volwassenen.
Gemeente:	Nazorg / Bestuurlijke Informatie Justitiabelen (BIJ-zaken) Risico jeugd
Raad of Jeugdzorg:	Exgedetineerden jeugd Beschermingsbehoefte jeugd
Steunpunt Huiselijk Geweld:	Huiselijk Geweld Eergerelateerd en seksueel getint geweld
Centraal Meld- en Actiepunt:	Adres- en Thuislozen

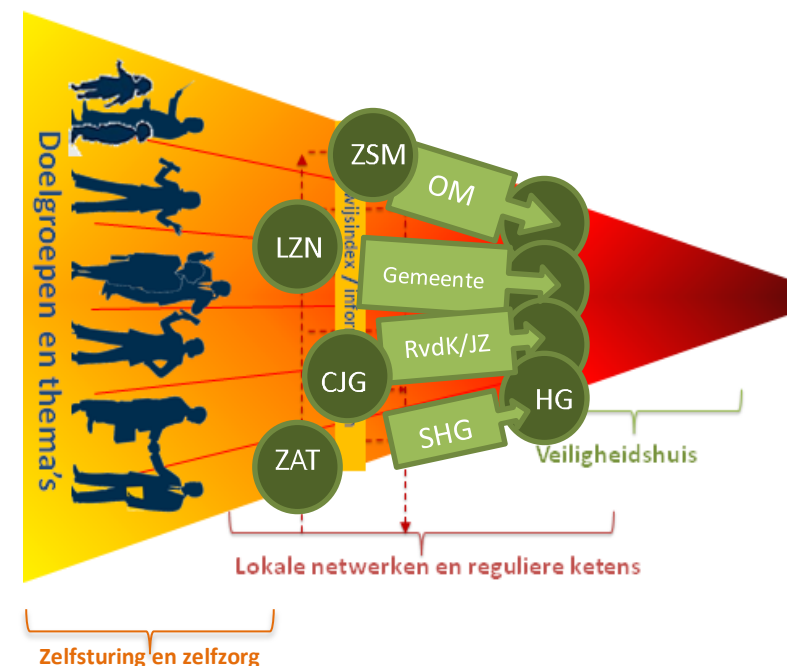
Voorbeeld en denkrichting voor Huiselijk Geweld

Het Steunpunt Huiselijk Geweld verzorgt het casusoverleg Huiselijk Geweld in het Veiligheidshuis. Zij dragen zelf, samen met de politie, zorg voor de invoering van meldingen in GCOS om informatie te kunnen koppelen. Op basis van een dagelijkse triage waaraan vaste partners deelnemen (politie, Jeugdzorg, Mutsaersstichting, maatschappelijk werk) kan bepaald worden welke acties door wie ingezet moeten worden en wie de casusregie dient te krijgen. Alles wat gedaan kan worden vanuit lokale (zorg)netwerken wordt daar naartoe verwezen.

Wanneer uit de triage blijkt dat er een gecombineerd straf en zorg traject nodig is, wordt in het tweede deel van het casusoverleg in aanwezigheid en met input van de parketsecretaris van het OM een plan opgesteld.

Indien sprake is van code rood, wordt diezelfde dag nog actie ondernomen

Indien er sprake is van O³MP dan wordt de procesregie overgedragen naar de procesregisseur van het Veiligheidshuis. Op basis van cijfers van 2012 is de inschatting dat 5 tot maximaal 10 % van de meldingen Huiselijk geweld voldoen aan de criteria voor O³MP.

Informatieanalyse input voor regie gemeenten

Het Veiligheidshuis biedt in het informatieknooppunt de middelen en een informatiesysteem om informatie te kunnen registreren, verbinden en delen tussen aangesloten partners. Tevens vertaalt de medewerker informatie analyse van het Veiligheidshuis de geregistreerde casussen, gekozen aanpak en de monitoring van de voortgang, naar casusoverstijgende informatie. Deze informatie is waardevol voor de gemeentelijke regievoering en de bestuurlijke prioriteringen van onveilige kwesties of buurten en de inzet van middelen, organisaties en het Veiligheidshuis zelf.

9. Kan een Veiligheidshuis zonder informatieknooppunt?

Dat kan. Maar het lijkt vooralsnog niet verstandig.

Voor samenwerking heb je elkaar nodig en moet je elkaar opzoeken. Wanneer het Veiligheidshuis (of eventueel een andere samenwerkingsplek) niet aangewezen wordt als vindplaats voor samenwerkende professionals op de verbinding van straf en zorg, gaat precies ontstaan waar we nu last van hebben. Elk nieuw initiatief wordt gestationeerd op een nieuwe plek waar steeds dezelfde partners worden uitgenodigd om mee te werken in het initiatief. Er bestaat al een spanningsveld tussen de vindplaats van de problemen en de casussen (lokaal in buurten en wijken) en de vindplaats van professionals (vaak regionaal, soms provinciaal of boven provinciaal). Het is bekend dat partners moeite hebben met de personele bezetting, mede door het groeiend aantal nieuwe ketensamenwerkingen. Uiteraard zijn we blij met (pilots voor) goed-werkende aanpakken als het Family Justice Center. Maar als dit op weer een andere locatie wordt georganiseerd, hoe splitsen de professionals zich dan verder op?

Dit pleit ervoor om het Veiligheidshuis te behouden als knooppunt waar straf en zorgprofessionals rond verschillende doelgroepen en kwesties samenkomen.

Gevaar van versnippering en inefficiëntie

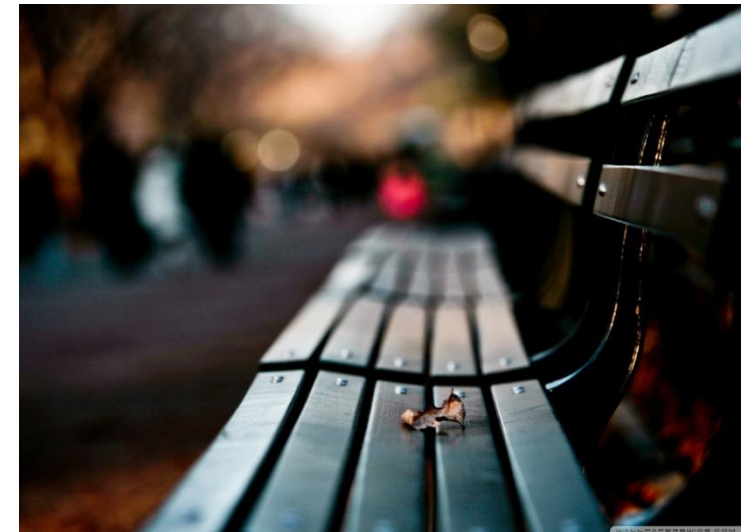
Goed samenwerken op verschillende terreinen kan alleen als partners ook daadwerkelijk op een vast knooppunt of verkeerspunt aanwezig zijn zodat ze de ander kunnen vinden en daar ook zelf vindbaar zijn. Voor een deel bedoelen we letterlijk fysiek aanwezig zijn. De praktijk heeft uitgewezen dat door de fysieke ontmoeting er meer wordt begrepen, gedeeld, vertrouwd en samengewerkt dan wanneer mensen elkaar niet persoonlijk kennen en ontmoeten. Bovendien wordt het werk van de procesregisseurs aanzienlijk vergemakkelijkt als zij werken vanuit plekken waar ook de samenwerkingspartners hun werk doen.

Het Veiligheidshuis gaat ondersteunend hieraan steeds meer en betere mogelijkheden invoeren om te komen tot aanvullende afstemming via internet, audiovisuele communicatiemiddelen.

Tevens wordt samen met de partners en de andere Veiligheidshuizen gekeken of elke doelgroep nu daadwerkelijk op elke locatie een triagetafel dient te hebben. Voor de nazorg van exgedetineerden is de inschatting dat 75% van de gevallen gerust vanuit 1 plek in de provincie kan worden afgedaan. De overige 25% kan dan naar de betreffende Veiligheidshuizen in de regio's.

Verlies van over- en inzicht ten behoeve van regievoering gemeente

Ten slotte, en niet het minste, kan zonder het informatieknooppunt niet structureel informatie worden verzameld, geanalyseerd en verwerkt tot informatie voor regievoering en beleidsontwikkeling door de gemeentelijke partners op het snijvlak van straf, zorg en veiligheid.

Tijdverschil Multiproblem en O³ Multiproblem

Op het informatieknooppunt worden casussen besproken en een aanpak bepaald, voorgezeten door een partner. Met een goede voorbereiding en ondersteuning is het mogelijk om 5 tot 10 casussen in een uur te bespreken en de acties en actoren te bepalen.

Bij een complexe multiproblem O³MP wordt het probleem door de procesregisseur met partners onderzocht, bevindingen besproken een plan van aanpak opgesteld en gemonitord en waar nodig bijgesteld. Met een goede voorbereiding kan het zijn dat 5 tot 10 uur nodig is voor het bepalen van de aanpak van één complexe kwestie.

10. Uitgangspunten voor succesvol samenwerken

Lokaal wat kan, regionaal wat moet

Door een goede samenwerking en een goede afstemming van en afspraken over:

- de definitie voor O³MP in het Veiligheidshuis
- escalatiemodel voor dorp/buurt/wijkgericht werken
- wanneer de casus in het fysieke Veiligheidshuis wordt opgelost
- wanneer de procesregisseur met benodigde partners het lokaal netwerk kan versterken als de problematiek daar beter door kan worden opgelost

is het prima mogelijk om het principe van lokaal wat kan, en regionaal wat moet te hanteren.

Gemeentelijke regie met kop en staart

De voorgestelde herpositionering van het Veiligheidshuis biedt gemeenten de kans om sterker de regierol te pakken in zowel de ontwikkelfase als in de uitvoering van het oplossen van problemen in de sfeer van veiligheid en leefbaarheid.

Aan de voorkant

Op basis van verkregen casusoverstijgende informatie over problemen en aanpakken kan gericht beleid worden ontwikkeld en contracten worden gesloten met uitvoeringspartners.

Tijdens de uitvoering

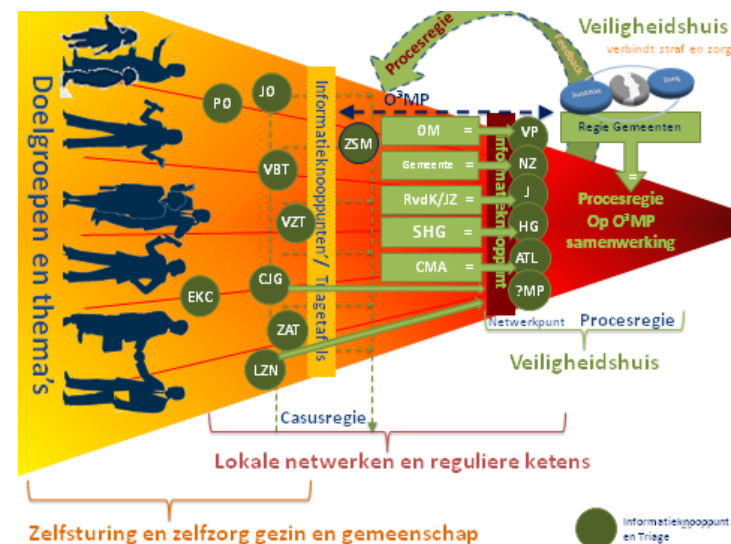
Daarnaast is de procesregisseur, als verlengstuk van de gemeente, in het veld actief gericht aan het sturen op de samenwerking om de lastige en kostbare sociale veiligheidsproblemen op te lossen.

Aan de achterkant

Het is mogelijk om een gedeelte van de gemeentelijke financiering van uitvoeringspartners te laten plaatsvinden op basis van harde afspraken over de geleverde inzet in het Veiligheidshuis. Het voorkomt dat partners geen inzet kunnen plegen omdat hun budget op is. Het geeft de zekerheid aan gemeenten dat een deel van de middelen worden ingezet om de meest overlastgevendende en kostbare problemen op te lossen.

Vertrouwen is de basis

Ieder lokaal en regulier netwerk probeert zo goed mogelijk te werken. Niemand blijft onnodig op casussen zitten die niet opgelost worden. Complexe multiproblematiek komt vanzelf naar boven drijven als het lokaal niet volledig kan worden opgepakt. Partners laten dan niet los, maar werken in het Veiligheidshuis mee in een breder samenwerkingsverband. Vertrouwen groeit door elkaar kennen en successen te boeken.

11. Besturingsstructuur

De huidige bestuurlijke en beleidsmatige sturing past niet meer bij een aantal ingrijpende veranderingen in de hele justitie- en zorgketen en bij gemeenten. Er zijn nauwelijks verbindingen met strategisch belangrijke platforms, zoals bijvoorbeeld de Leidende Coalitie. Voor de nieuwe koers stellen we voor te komen tot een besturingsstructuur die opereert vanuit de zorg-, justitie- en bestuurlijke ketens en recht doet aan de regierol van gemeenten. Hieronder geven wij daartoe de denkrichting. Met de kernpartners en de (centrum)gemeente(n) zal dit uitgewerkt worden tot een voorstel voor een toekomstbestendige structuur voor besturing, regie en beleidsontwikkeling.

Sturing en beheer

Voor een gezonde besturing op het Veiligheidshuis is toezicht nodig op de doelen en de exploitatie van het samenwerkingsverband. Daartoe wordt een bestuur geformeerd met als taken:

- Vaststellen van doelen en beleid van het Veiligheidshuis
- Verbinden van andere bestuurlijke platforms in de regio en in de provincie
- Toezicht houden op naleving van het (privacy)convenant van het Veiligheidshuis
- Vaststellen van jaarplan, begroting en jaarrekening
- Toezicht houden op en beoordelen van de managementrapportages

Dit bestuur wordt voorgezeten door de burgemeester van de centrumgemeente. Daarnaast bestaat het bestuur uit een wethouder Zorg/Jeugd/Welzijn van de tweede gemeente, een bestuurder uit de andere gemeenten en het Hoofd Wijkgerelateerd (incl. ZSM en VHH) van het OM.

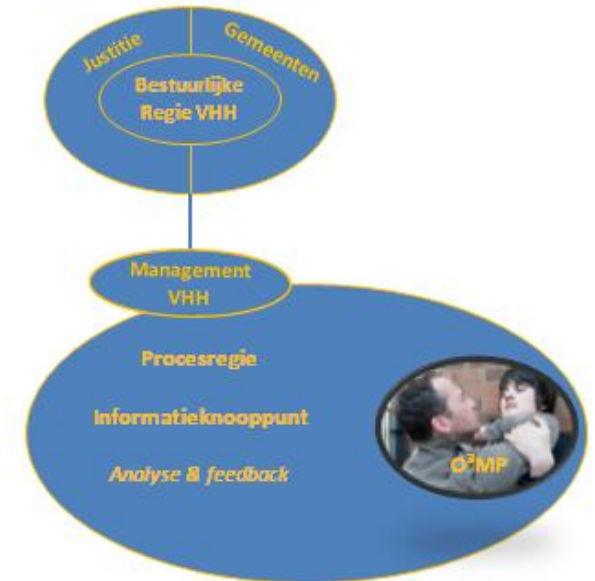
Beleid en strategieteam

Het verbinden van straf en zorg in het Veiligheidshuis vindt plaats in een brede context waarvoor geldt dat er actieve verbindingen en afstemming dient te bestaan. Tevens dienen de partners in positie gebracht te worden om met elkaar beleid te ontwikkelen en ontwikkelingen af te stemmen op strategisch niveau. Er wordt daartoe een beleids- en strategieteam geformeerd met als taken:

- Anticiperen en faciliteren beleidsontwikkeling (en uitwerking)
- Verbinden van landelijke, regionale en lokale ontwikkelingen en beleid(s) platforms)
- Vorbereiden thema's en werkconferenties met en voor partners
- Vertaling informatieanalyses naar prioriteiten en beleid
- Vorbereiden van de bestuursvergaderingen

Dit team wordt voorgezeten door een integraal strategisch adviseur van de centrumgemeente. Verder bestaat het team uit de manager van het Veiligheidshuis, de districtelijk beleidsmedewerker van de politie, projectleider transitie Jeugdzorg Venray, strategisch adviseur jeugdzorgorganisatie(s), strategisch adviseur volwassen-zorgorganisatie(s), vertegenwoordiger Ambtenaren Openbare Orde en Veiligheid en eventuele anderen (passend bij de actualiteit).

Sturing & beheer

Bestuur, regie & beleidsontwikkeling

12. Het transitieproces

Transitieplan 2013 en 2014

De partners in het Veiligheidshuis zetten in 2013 en 2014 de stappen om de nieuwe koers te realiseren, de taken te herpositioneren en toekomstbestendig georganiseerd te zijn, zowel kwantitatief als kwalitatief. De voorliggende meerjarenkoers is de basis om koersvast op weg te gaan. De stip op de horizon is helder. Voor de realisatie zal nog wat water door de Maas moeten stromen. De elementen uit deze visie vragen een nadere uitwerking. Deze staan omschreven in het transitieplan 2013 en 2014. Het transitieplan is opgesteld mede vanuit de gesprekken die zijn gevoerd met de partners en kennis van de veiligheidshuizen. Toch zullen partners voor zichzelf na moeten gaan wat deze koers betekent voor de eigen organisatie en gemeenten dienen na te gaan wat e.e.a. betekent voor bijvoorbeeld de lokale infrastructuur. Met hun concretisering kan het transitieplan verder worden geconcretiseerd en vollediger worden gemaakt. Ook kunnen partners daarbij aangeven waar en hoe ze betrokken willen worden in het transitieproces. Dit verrijkte transitieplan wordt dan in mei a.s. opnieuw voorgelegd aan de stuurgroep. Gelijktijdig wordt ook doorontwikkeld waar het kan. We bouwen de brug terwijl we erover lopen. Daarbij zullen de routes die we lopen mede afhangen van ontwikkelingen waarvan de uitwerking en impact nu nog niet bekend zijn.

Vooruitblik 2015 - 2017

Ook op de middellange termijn zijn nu al grote veranderingen te voorzien die in meerdere of mindere mate hun weerslag zullen hebben op het Veiligheidshuis. Te denken valt aan:

- a. Transitie Jeugdzorg, en in het bijzonder de jeugdreclassering en jeugdbescherming
- b. Samengaan Steunpunt Huiselijk Geweld en Advies- en Meldpunt Kindermishandeling
- c. Positionering van de bestrijding van eer gerelateerd en seksueel getint geweld.
- d. Impact van bezuinigingen bij alle partners
- e. Verdergaande decentralisaties gemeenten
- f. Ontwikkelingen bij justitiële partners zoals reorganisaties Politie, Penitentiaire inrichtingen en bij Reclassering Nederland en de doorontwikkeling van ZSM.

Dit staat nog los van trends in de samenleving waarop het Veiligheidshuis in de prioritering op zou kunnen en moeten anticiperen. Als de crisis aanhoudt is te verwachten dat ook de schuldenproblematiek, spanning en agressie in gezinnen en huisuitzettingen zullen toenemen. Wanneer internet-criminaliteit en misbruik sociale media de lokale samenleving gaat raken, zou dat een nieuw aandachtsveld kunnen worden. Of wellicht is er straks behoefte aan een goede aanpak voor het tegengaan van het financieel kaalplukken van ouderen al dan niet gecombineerd met ouderenmishandeling om dit af te dwingen. We blijven koersvast in het Veiligheidshuis. Daarbij blijven we flexibel inspelen op de actualiteit.

Personeel

Een voorwaarde voor het kunnen uitvoeren van de kerntaken van het Veiligheidshuis is voldoende en gekwalificeerd personeel. Exacte gegevens over het aantal O³MP gevallen in de regio Noord-Limburg zijn niet voorhanden.

Op basis van ervaringsgegevens kan wel een schatting worden gemaakt van het volume aan personeel dat minimaal nodig is om een Veiligheidshuis te kunnen zijn en blijven. Op het geschetste minimale volume zijn heel nadrukkelijk ook de tot nu toe beschikbare financiële middelen van invloed. In de huidige tijd van bezuinigen is het namelijk onwaarschijnlijk dat gemeenten de middelen voor het Veiligheidshuis zullen ophogen. Dit staat los van de wens die bij gemeenten kan ontstaan om het Veiligheidshuis als regie-instrument te versterken omdat het volume aan O³MP kwesties waarop procesregie van gewenst is groter wordt.

Het gaat om personeel dat de samenwerking tussen de partners uit de straf- en zorgketen voor de O³MP regisseert of ondersteunt en dat bekostigd wordt door de bij het Veiligheidshuis aangesloten gemeenten. Het personeel van partners dat in het Veiligheidshuis samenwerkt is hierin niet opgenomen. Zij worden door de ketenpartners ingezet voor de netwerksamenwerking in het Veiligheidshuis.

In de tweede helft van 2014, als er een jaar ervaring is opgedaan met het (toe)werken conform de nieuwe koers voor het Veiligheidshuis, zullen bestaande functiebeschrijvingen en competentieprofielen worden geactualiseerd.

Huisvesting

Om de kerntaken te kunnen uitvoeren, eigenlijk wordt bedoeld: om mensen feitelijk te kunnen laten werken, heeft het Veiligheidshuis een plek nodig, gewoon een locatie waarin of van waaruit de mensen hun werkzaamheden kunnen verrichten. Huisvesting dus. De huidige locatie waar het Veiligheidshuis gevestigd is voldoet in ruime mate aan deze mogelijkheid tot gezamenlijke huisvesting. Het pand is eigendom van de gemeente Venlo.

Het Veiligheidshuis is in de huidige situatie verantwoordelijk voor de bezetting van het pand en het realiseren van inkomsten door verhuur van ruimte aan ketenpartners. Dit is een oneigenlijke taak van het Veiligheidshuis die teruggelagd zal worden bij de eigenaar. De gemeente Venlo zal huurcontracten gaan afsluiten met organisaties die ruimte gebruiken in het pand. Zo zal ook huur gevraagd worden voor de ruimte die gebruikt wordt door het personeel dat werkzaamheden verricht in de kerntaken. De eventuele risico's op derving van huurinkomsten worden hierdoor verlegd van

Op basis van de huidige aannamen, komen we tot de volgende functies en aantallen:

1) Administratieve ondersteuning	1,2 fte
2) Medewerker informatieanalyse	0,8 fte
3) Procesregisseur	3,0 fte
4) Manager	1,0 fte

De personeelslasten van deze formatie zijn opgenomen in de meerjarenbegroting.

het Veiligheidshuis naar de eigenaar. Deze zullen dan geen effect meer hebben op de exploitatiebijdragen van de gemeenten.

Het Veiligheidshuis is niet persé gebonden aan de huidige locatie. Er zijn meerdere concepten voor samenwerking denkbaar en meerdere locaties in de regio Noord-Limburg die in potentie geschikt zijn om het Veiligheidshuis te huisvesten. Gedurende het transitieproces zullen deze verkend worden. Huisvesting die geschikt is om effectief te kunnen samenwerken en regie te kunnen voeren op O³MP blijft het uitgangspunt.

De invloed die de (door)ontwikkeling van samenwerking cq samengaan met het Veiligheidshuis Midden-Limburg heeft zal hierin worden meegenomen.

De huisvestingslasten van het Veiligheidshuis in het huidige pand zijn opgenomen in de meerjarenbegroting. Daarbij is rekening gehouden met het terugleggen van verantwoordelijkheden bij de eigenaar.

13. Doorontwikkelen met de Limburgse Veiligheidshuizen

Vergaande integratie met Veiligheidshuis Midden Limburg

Als het gaat om sterker worden en efficiënter werken liggen er voor de Veiligheidshuizen van Midden en Noord-Limburg kansen. Het benutten van elkaars kennis en aanpakken is op onderdelen al de praktijk. In het kader van dit onderzoek is gekeken of verdergaande samenwerking tot de mogelijkheden behoort. Hierbij spelen twee belangrijke factoren een rol. Enerzijds vormen Noord en Midden samen een geografisch groot gebied. Anderzijds zijn diverse partners georganiseerd op gebieds- of provinciaal niveau en hebben te maken Veiligheidshuizen die toch elk een eigen bestuur, beleid en werkwijze hebben. In het gebied is er ook één centrumgemeente. Voor deze partners is verdere integratie een wens, het is efficiënter voor de bezetting en eenduidigheid kan ook de effectiviteit versterken. Voor de gemeenten in het gebied is het van belang een bereikbaar en herkenbaar Veiligheidshuis te hebben. Te grote afstand maakt het Veiligheidshuis onzichtbaar (en daarmee onvindbaar) voor lokale netwerken. Daarmee kan voor Noord en Midden Limburg toegevoerd worden naar:

- Eén bestuur, één team voor beleid en strategie, één manager en werkwijze
- Een team procesregisseurs die samenwerken, kennis delen, onderling voor elkaar kunnen invallen en samen de professionaliseringslag maken naar procesregie voor O³MP.
- Eén informatieknooppunt voor straf en zorg met vaste bemensing door kernpartners
- Verkenning van voor en nadelen voor het samengaan op één of meerdere locaties.

In het transitieplan is opgenomen dat deze punten verder worden uitgewerkt tot een voorstel.

Eenheid en samenwerking op provinciaal niveau

De doorontwikkeling van de Veiligheidshuizen is in het hele land actueel. Mede op basis van het nieuwe landelijke kader wordt op Limburgs niveau gezamenlijk doorontwikkeld door de managers en de programmamanager van de Veiligheidshuizen. Er worden mogelijkheden gezocht om tot efficiency winst en eenduidigheid te komen. Daarbij zullen de uitkomsten uit Veiligheidshuis Noord-Limburg, voor zover van nut, ook voor de andere Veiligheidshuizen gebruikt worden. Andersom zal een aantal ontwikkelstappen die op provinciaal niveau genomen worden van invloed zijn op dit Veiligheidshuis. Transparantie en zien van samenhang is daarbij onontbeerlijk. Dat is de reden dat in het transitieplan ook de transitiestappen op provinciaal niveau inzichtelijk zijn gemaakt. De vaststelling hiervan moet nog plaatsvinden binnen het provinciaal kernteam.

Gesprekspartners bij opstellen van de meerjarenkoers

Gemeente Venlo

- A. Scholten
- R. Testroote
- H. Manderfeld
- M. Gerrits
- M. van Hal
- F. Kuijpers

Gemeente Venray

- H. Gilissen
- T. Janssen
- H. Busser

Gemeente Mook en Middelaar

- W. Gradisen
- W. Meij

Gemeente Gennep

- De Koning

Gemeente Peel en Maas

- W. Delissen
- S. van der Laar
- J. Stempfer

Gemeente Horst aan de Maas

- K. van Rooij
- I. Wijnhoven

Gemeente Beesel

- P. Dassen

Gemeente Bergen

- F. Pekema
- J. Bakens
- T. Schax

Bureau jeugdzorg

- L. Lena

Politie Limburg

- R. Gräeve
- R. Hutschemaekers

De Rooyse Wissel

- H. van Bussel

- M.J. Smits

De Mutsaersstichting

- S. Troost

Vincent van Gogh instituut

- F. van de Vranden
- A. Kogeldans

Openbaar Ministerie

- A. Kemp
- P. Schleijsen
- J. Wauben
- M. Bijker
- P. Muijen

Reclassering Nederland (3RO)

- J. Ketelaar
- L. Hamers
- M. Werson

Penitentiaire Inrichtingen

- R. Platzbeecker
- G. Geuskens

Raad van de Kinderbescherming

- T. van Wijk
- Bouwman

Veiligheidsregio Noord-Limburg

- J. Moors
- C. Delissen

Stichting Moveoo

- W. Suilen

Stichting Jeugdzorg St. Joseph

- M. Alkemade

Centraal Meld- en actiepunt

- T. Janssen

Managers Veiligheidshuis Limburg

- P. van der Heul
- R. Kraaij
- P. Koekoek

- W. van der Linden
- L. Schroeders

Veiligheidshuis Midden-Limburg

- P. van der Heul
- I. Bardie

Gemeente Nederweert

- H. Evers (burgemeester)

Gemeente Roermond

- D. van Bilzen
- R. Mahieu

Centrum voor Jeugd en Gezin(Horst/Venray)

- C. Tebbens

Verslavingsreclassering Mondriaan

- T. Sommers

Leger des Heils

- A. Heesters

Ministerie van Veiligheid en Justitie

- S. Swinkels
- S. van Eck

Projectgroep 'Veiligheidshuis Noord-Limburg in beweging'

- M. Janssen (gemeente Venray)
- E. Coopmans (gemeenten Gennep en Mook en Middelaar)
- T. Schax (gemeente Bergen)
- M. Vries (gemeente Horst aan de Maas)
- P. van Heugten (gemeente Beesel)
- M. Timmermans (gemeente Venlo)
- J. Stempfer (gemeente Peel en Maas)
- S. Fassotte (politie Limburg)
- V. Schepers (OM)
- H. Verstappen (VVGI)
- W. Janssen (bureau Jeugdzorg)
- J. Wauben (progr.mngr. VHH-Limburg)

Medewerkers Veiligheidshuis Noord-Limburg

Gebruikte documenten en achtergrondinformatie

1. Aanmeldingsprocedure en aanmeldingsformulier Veiligheidshuizen. Heerlen juli 2011
2. Aanpak van complexe leefbaarheids- en Veiligheidsprobleem in Maastricht. Opschalingsmodel bij escalatie van problemen in buurten, 2012
3. Convenant samenwerking en verwerking gegevens voor integrale persoons- en systeemgerichte aanpak. VHH Heerlen, november 2012
4. Coördinatie nazorg ex-gedetineerden Veiligheidshuis Noord-Limburg, juni 2012
5. De slimme gemeente nader beschouwd, hoe de gemeente kan bijdragen aan het oplossen van ongetemde problemen. UvA, Erik Gerritsen november 2011
6. De Veiligheidshuisontwikkeling in Noord Limburg, waar doen we het voor, wat komt er van terecht en wat is daarvoor nodig? Werkgroep meerjarenplan VHH NL september 2012
7. De volgende stap, handreiking voor het versterken van de regierol van centrumgemeenten bij de aanpak van Huiselijk Geweld, VNG, december 2011
8. Doelstelling en financiering van de Limburgse Veiligheidshuizen in 2012 e.v. Kernteam VHH Limburg, 2011
9. Eindnotitie Leertuin Professionele standaard Veiligheidshuizen, 30 augustus 2011
10. Factsheet Huiselijk Geweld, Movisie, mei 2011
11. Factsheet ZSM, Openbaar Ministerie 2012
12. Checklist en stroomschema ZSM en Veiligheidshuizen, november 2012
13. Focus, aanpak huiselijk geweld in Noord en Midden Limburg. Mutsaersstichting, mei 2008
14. Functies van de Steunpunten Huiselijk Geweld, Ministerie van VWS, 2011
15. GAR jaarverslag 2011 (Mutsaersstichting) onderdeel Steunpunt Huiselijk Geweld, 2012.
16. Handreiking Veiligheidshuis 's-Hertogenbosch e.o. regels voor de omgang met persoonsgegevens.
17. Landelijk kader Veiligheidshuizen. Voor en door partners, februari 2013
18. Vertegenwoordiging en rol partners Veiligheidshuizen, november 2012
19. Financiering Veiligheidshuizen, november 2012
20. Leidraad voor werkproces integrale aanpak (persoons- en systeemgericht in de Veiligheidshuizen Limburg, juli 2011
21. Model maatwerkplan Veiligheidshuizen Limburg. Juli 2011
22. Ook in Limburg Eigen Kracht Conferenties mogelijk, Eigen Kracht Centrale, januari 2013
23. Privacyreglement Veiligheidshuis 's-Hertogenbosch,
24. Rapportage onderzoek financiële ruimte 2012 – 2017 VHH Noord Limburg, Peeters Financial Services BV i.s.m. Evident Accountants en Adviseurs, september 2012
25. Vastmaken en niet meer loslaten. Brochure Limburgse Veiligheidshuizen, september 2012
26. Regionaal Kompas, Regio Noord- en Midden-Limburg, Plan van aanpak project invoering ketenzorg, maart 2008
27. Resultaten van Veiligheidshuizen. Een inventarisatie en evaluatie van beschikbaar onderzoek. Bureau voor Toegepast Veiligheidsonderzoek. 2011
28. Samen doen wat er toe doet! Lokale en gemeenschappelijke veiligheidsaanpak verkankerd. – beleidskaders voor 2013 – 2014 – Politie Limburg, 2012
29. Standaard brieven ter informatie voor cliënt of cliëntstelsel ten behoeve van aanpak en delen van cliëntgegevens in het Veiligheidshuis. Juli 2011
30. Terugblik Veiligheidshuis Noord-Limburg 2010 – 2012, augustus 2012
31. Veiligheidshuis is een netwerk, geen instituut. VNG magazine, februari 2013
32. Veiligheidshuis Noord Limburg in Beweging, Oogst van de gesprekken met de partners VHH-NL, januari 2013
33. Voordejeugd.nl, Transitie Jeugdzorg door Ministeries van VWS, V&J en de NVG, 2013